

והגדת לבניר ...

האדוה של פסח

הגיע ליל פסח.
מלילה זהה
כל העולם כלו
אומר בו הלל.
מלילה זהה
אוֹצְרוֹת טַלְלִים
גָּפְתָחִים.

רְאֵבֶר
כְּבָדָר

ועפה הנני מוכן ומצוון לקיים
מצות כוס ראשון.

אֱלֹהִים

בְּלֵיל פֶּשַׁח חִיב כָּל אֲחֵד וְאֲחֵה,
בֵּין אֲנָשִׁים וּבֵין נְשָׁיִם וְאֶפְלוּ תִּינּוֹקּוֹת,
לְשֻׁתּוֹת חִמְשׁ כּוֹסּוֹת שֶׁל יְהוָה
כְּנֶגֶד חִמְשׁ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גָּאֵלה:

והוֹצָאתִי אֶתְכֶם מִמְּפַתַּח סְבִלַת מִצְרָיִם,
וַהֲצִלָתִי אֶתְכֶם מִעֲבָדָתָם,
וַגָּאֵלָתִי אֶתְכֶם בְּזַרְעוֹ נָטוּיה וּבְשִׁפְטִים גְּדוּלִים,
וַלְקָחָתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם,
וַהֲבָאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאָתִי אֶת-יִצְחָק
לִתְתֵּן אֶתְהָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיעָקָב.

הַנְּנִי

מוֹכָן וּמְזֻמָּן

לְקִים הַמְצֹה,

לְסִפֶּר בֵּיצִיאת מִצְרַיִם

יָמְד עַם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

הָא לְחִמָּא עֲנִיא,

די אָכְלוּ אֶבְהָתָנָא

בָּאָרָעָא דְמִצְרַיִם.

כָּל דְּכָפִין יִתְּהִי וַיְכַל,

כָּל דְּאַרְיךָ יִתְּהִי וַיְפַסֵּחַ.

הַשְׁתָּא הַכָּא,

לְשָׁנָה הַבָּא בָּאָרָעָא דִיְשָׁרָאֵל.

הַשְׁתָּא עֲבָדִי,

לְשָׁנָה הַבָּא בְּנֵי חֹרִין.

כִּי אַתָּמָל הַיִינָו עֲבָדִים

וְהַיּוּ בְּנֵי חֹרִין.

בְּבָהִילוּ יֵצְאנוּ מִצְרַיִם.

עֲבָדִים הַיִינָו, עֲתָה בְּנֵי חֹרִין.

עבדים חינו לפרעה במצרים
ויציאנו יי אלהינו משם
ביד חזקה ובזרע נטויה.
ואלו לא חזיא מקדוש ברוך הוא
את אבותינו ממצרים
הרי אנו ובנינו ובני-בניינו
משעבדים חינו לפרעה במצרים.

ואלו כלנו חכמים, כלנו נבונים,
כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה,
מצוה עליינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים
הרי זה משפט.

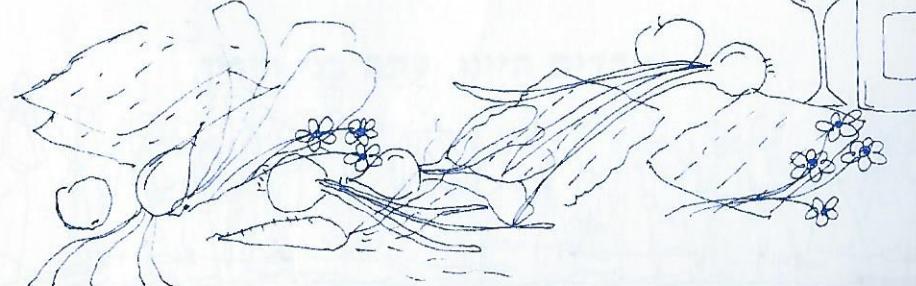
מה נשטנה הלילה זה מצל הלילות -

שבכל הלילות אלו אוכלין חמץ ומצה,
הלילה זה פלו מצה ?

שבכל הלילות אלו אוכלין שאר ירקות,
הלילה זה מרור ?

שבכל הלילות אין אלו מטבחין אףו פעמי אחת,
הלילה זה שתி פעםים ?

שבכל הלילות אלו אוכלין בין יושבין ובין מסבון,
הלילה זה פלו מסבון ?

בנגד ארבעה בנים דברה תורה:
אחד חכם, ואחד רשע, ואחד פם,
ואחד שאיןו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר?

מה העדות ומוחקים ומהמשפטים
אשר צוה יי אלינו אתם?
וأن אתה אמר לו כהלכה הפסח:
אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר?

מה העבוזה הזאת לך?
לך ולא לך. ולפי שהוציא
את עצמו מן הכלל, פFER בערך.
ואף אתה, הקהה את שני
ואמר לך: בעבר זה עשה יי לי
בצאתם ממצריים. לי ולא לך.
אלו היה שם, לא היה נגאל.

פם מה הוא אומר?

מה זאת? ואמרת אליו:
בחזק יד הוציאנו יי
ממצרים, מבית עבדים.

ושׁאינו יודע לשאול –
את פתח לך. שנאמר:
והגדת לבנך ביום זה
לאמר, בעבר זה עשה יי
לי בצאתם ממצריים.

ליל שמורים הוא לה' לכל-بني ישראל לדורותם.

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע
ורבי אלעזר בן עזריה
ורבי עקיבא ורבי טרפון,
שחיו מסבין בגני-ברק,
והיו מספרים ביציאת מצרים
כל אותו הלילה,
עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם: רבותינו,
הגיע זמן קריית שמע של שחרית.

ليل שמורים הוא לה' לכל-بني ישראל לדורותם.

וְהִיא שָׁעֵמֶדֶת לְאַבּוֹתֵינוּ וּלְנוּ
שֶׁלֹּא אָחָד בַּלְּבָד עָמֵד עַלְינוּ לְכָלוֹתֵנוּ
אָלָא שֶׁבְּכָל דָּרֶךְ וְדָרֶךְ עָוֹמְדִים עַלְינוּ לְכָלוֹתֵנוּ
וּמַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצְילֵנוּ מִזֶּם.

וַיָּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֹויִי, וַיַּקְרַב אֶת-בַּת-לֹויִי,
וַיַּפְרַר קָאשָׁה וַיָּלֶךְ בָּנָו, וַיַּרְא אֶתְזָה כִּי-טוֹב הַוָּא.
וַיַּקְרַב-לָו תְּבַת גָּמָא, וַיַּחֲמַרְתָּה בְּחַמֶּר וּבְצַפְתָּה,
וַיַּשְׁבַּם בָּהּ אֶת-הַיָּלֵד, וַיַּשְׁבַּם בְּסֻוף עַל-שְׂפַת הַיָּאָר.
וַיַּתְּצַבֵּב אֶחָתוֹ מִרְחָק, לְדֹעה מַה-יִعָּשֶׂה לוֹ.

סָמֵךְ אֶת-אָמָן 866

וַיַּרְדֵּן בַּת-פְּרֻעָה לְרָחֵץ עַל-הַיָּאָר,
וַיַּרְא אֶת-הַמִּתְבָּה בְּתוֹךְ הַסּוֹן
וְנִפְתָּח - וְהַנְּהָרָגֶר בָּכָה.
וַיַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר:
מִילָּדֵי הָעָבָרִים זוּ!
וַיַּקְרַב שְׁמוֹ מָשָׁה -
כִּי מַוְּהִמִּים מִשְׁיַתָּהוּ.

אֲרָמִי אָבֵד אָבִי, וַיַּרְדֵּן מִצְרִימָה, וַיַּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעַט,
וַיַּהַיּוּ שָׁם לְגֹוי גָּדוֹל, עָצִים וּרְבָּרָב.

וַיַּגַּר שָׁם -

מַלְמֵד שֶׁלֹּא יָרַד לְהַשְׁתַּקְעַן בְּמִצְרִים, אָלָא לְגֹור שָׁם.

וַיַּרְא אָתָנוּ הַמִּצְרִים, וַיַּעֲנוּנוּ, וַיַּתְּנוּ עַלְינוּ עַבְדָּה קָשָׁה.

וַיַּאֲנַחוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הַעֲבָדָה וַיַּעֲזַקְוּ
וַתַּעַל שְׂוּעָתָם אֱלֹהָהִים מִן-הַעֲבָדָה.

וְאֶת-אָמָן קָלָבְּגִי כִּי כְּלָמְדוּ!

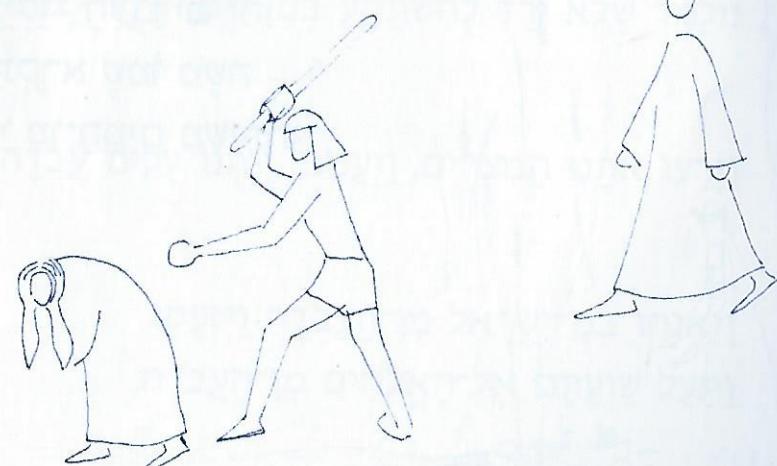
פעם ברכח ממנה גדי, ורץ אחריו עד שהגיע לחסות.
כיוון שהגיע לחסות, נזדמנה לו ברכה של מים
ואמד הגדי לשותה. כיוון שהגיע משה עצמו, אמר:
אני לא חיתתי יודע שרך חיית מפני הצמא.
עיין אתה. הרכיבו על כתפיו והיה מלך.

מעשה ברבנו משה
שחיה רועה צאן בישימונו
וברכח ממנה גדי מפני מעין לשות
בי צמא היה מאד !

וירדף משה אחריו,
וישיגו ויאחז בו ברוגליו.
וירכיבתו על כתףו
בי הגדי היה עין.

אמרו: יש לך רחמים לנורג צאן;
כשם שהחיית רועה צאן יתרכז בפודבר,
בד תרחה רועה עם ישראל.

וינגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם.
וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו
וינק את המצרי ויטמנוו בחול.
וישמע פרעה את הדבר מה
ויבקש להרג את משה.
ויברך משה וישב בארץ מדי
ויה רעה את צאן יתרו.

וְקָרְבַּת כֹּל כָּלָל אֶלְעָם כִּי
אֶלְעָם סִמְעוּ אֵם :

כְּרָבֶּה קָרְבַּת כֹּל כָּל אֶלְעָם
כְּפָזָה נִיאָם שְׁלָמָה כְּאֶלְעָם תְּרָבָה
כְּרָבֶּה .

אֶלְעָם - כָּל אֶלְעָם שְׁלָמָה כְּרָבֶּה
וְאֶלְעָם אֶלְעָם .

אֶלְעָם - כָּל שְׁלָמָה שְׁלָמָה
בְּרָבֶּה וְאֶלְעָם כְּרָבֶּה .

כְּרָבֶּה - כָּל אֶלְעָם כְּרָבֶּה
אֶלְעָם שְׁלָמָה שְׁלָמָה
וְאֶלְעָם אֶלְעָם .

אֶלְעָם כְּרָבֶּה אֶלְעָם כְּרָבֶּה
אֶלְעָם כְּרָבֶּה כְּרָבֶּה
וְאֶלְעָם כְּרָבֶּה .

וַיַּגְהֵג מֹשֶׁה אֶת-הַצָּאן אָמַר הַמִּדְבָּר,
וַיָּבֹא אֶל-הַר הָאֱלֹהִים חַרְבָּה.
וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנָה בָּעֵר בְּאַש
וְמַסְנָה אִינָנוּ אֲכַל.

וַיַּקְרָא אֱלֹהִים מִתְוֹךְ הַסְּנָה
וַיֹּאמֶר: מֹשֶׁה מֹשֶׁה! וַיֹּאמֶר: חַנְנִי!
וַיֹּאמֶר יְהוָה: רָאָה רָאִיתִי אֶת-עַמִּי עַמִּי
אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם, וְאֶת-צָעַקְתָּם שְׁמֻעָתִי מִפְנֵי נֶגֶשִׁי
כִּי יַדְעַתִּי אֶת-מִקְאָבִיו.

וְעַתָּה לְכָה
וְהַזֵּאת אֶת-עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם!

וְהַזֵּאת אֶת-עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם!

**מוציא מצה,
מרור כורדה,
שלקון עורדה.**

זכור למקדש הallel. פנו עשה הallel
בזמן שבית המקדש היה קיים,
היה כורדק פסח, מצה ומרור
ואוכל בימיו, לקיים מה שנאמר:
על מצות ומרוריים יאכלו.

פסודה

רבנן גמליאל היה אומר:
כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו. ואלו הן:

**פסח,
מצה
ומרור.**

פסח שהיה אבותינו אוכלים, על שום מה?
על שום שפסח הקדוש ברוך הוא
על בתי אבותינו במצרים.

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שלא הספיק בזקם של אבותינו
להחמצץ – ויאפו את הבצק אשר הוציאו
מן מצרים עוגת מצות.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שפערו המצריים
את חי אבותינו במצרים.

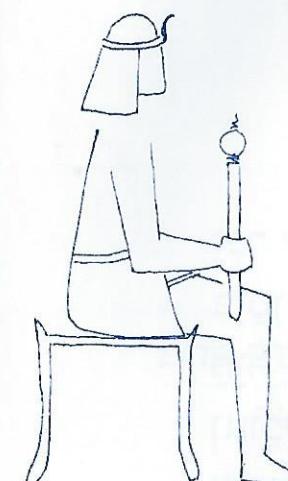
ויאמר משה ל פרעה :
 עוזך מְשֻׁתָּלֵל בַּעֲמִי, לְבָלְתִּי שְׁלָחוּ
 בְּפָעַם הַזֹּאת אֶנְיָה שְׁלָחֵם אֶת־קָל־מְגַפְּתִי
 אֶל־לְבָבֶךָ
 וּבַעֲמֶךָ
 בַּעֲבוּר תְּדַע.

ויאלו עשר המכות שלקו המצריים :

דם
צְפַרְדֵּעַ
כְּנִים
עֲרוֹב
דָּבָר
שְׁחִין
בָּרֶד
אַרְבָּה
חֹשֶׁךְ
מִפְתַּח בְּכוֹרוֹת

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים :
דצ"ה עד"ש בא"ב

וآخر באו משה ואהרן
 ויאמרו אל פרעה : שלח את עמי !

מהר, משה, צוה פרעה :
 שלח את עמי !
 מצות האל אמר-נא לו :
 שלח את עמי !
 קומה, לך נא
 אל כבד הלב תרע,
 צו לו בשמי :
 שלח את עמי !

מסר משה את דבר שדי :
 שלח את עמי !
 ולא, אכז במפותי !
 שלח את עמי !
 שמע נא, שמע נא,
 זאת היא מצות האל :
 הבה, שלח,
 שלח את עמי !

ויכבד לב פרעה, ולא שלח את העם.

ועתה הנני מוכן ומצוון לקיים
מצות כוס שלישי

ויקרא פרעה למשה ולאהרן ליליה
ויאמר : קומו צאו מתחוך עמי !
ותחזק מצרים על-העם, מהר
לשלחים מונח הארץ, כי אמרנו :
כלנו מיתים !

וישא העם את-בצקו טרם ייחמץ,
משארתם צורתם בשמלתם על-שככם.

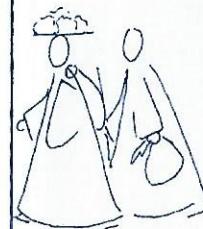
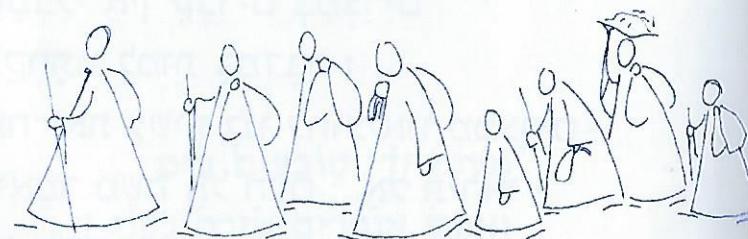

זכור את היום זה
אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים.

אלה כוון לך ונשען לך נפש
זהו אלה כוון לך ונשען לך נפש

בְּצֹאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֵז,
הַיְתָה יְהוָה לְקַדְשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלָּתוֹ.
הִים רָאָה וַיַּנֶּסֶת,
הַיְרָדוֹן יַסֵּב לְאַחֲרָה.
הַחֲרִים רַקְדוֹן כְּאַיִלִים,
גְּבוּזֹת כְּבָנִי-צָאן.

מַה-לְּךָ הִים בַּיְתָנוֹס,
הַיְרָדוֹן תַּסֵּב לְאַחֲרָה
הַחֲרִים תַּرְקְדוֹן כְּאַיִלִים,
גְּבוּזֹת כְּבָנִי-צָאן?
מִלְּפָנֵי אָדוֹן חֹלֵי אָראָאָרָא,
מִלְּפָנֵי אֱלֹהָה יַעֲקֹב,
הַהֲפָכִי הַצּוֹר אֲגַם-מַיִם,
חַלְמִישׁ לִמְעַינָּנוּ-מַיִם.

וַיְסַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-יִדָּו עַל הַיּוֹם -

וַיַּבְקֻעוּ הַמִּינִים.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם בִּיבְשָׁה
וְהַמִּינִים לְהָם חֹמֶה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם.

וַיַּרְדְּפּוּ מִצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם

אֶל תֹּוךְ הַיּוֹם. (ו) אֶת־יְהוָה קָרְבָּן יְהוָה -

וַיִּשְׁבֹּו הַמִּינִים וַיַּכְסְׁוּ אֶת הַרְכָּב וְאֶת הַפְּרָשִׁים

לְכָל חַיל פְּרָעָה -

לَا נִשְׁאַר בָּהֶם עַד-אַחֲד !

בָּאָזְתָּה שְׁעָה בְּקַשׁו מִלְאָכִילָה שְׁרָת
לֹעֲמָר שִׁירָה לִפְנֵי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא :
אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא :

מְעַשֵּׂי יְהִי טוֹבָעִים בְּיִם

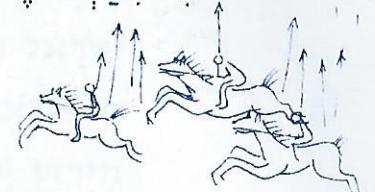
וְאַתֶּם אֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵי ??

וְאַתֶּם גָּמְלָא אַבְּגָם כִּי קָרְבָּן כָּא

וַיַּחַפֵּד לִבְבֵב פְּרָעָה וְעַבְדָיו

וַיֹּאמְרוּ : מַה-זֹּאת עֲשִׂינו

כִּי-שְׁלַחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מַעֲבָדָנו ?

וַיַּרְדְּפּוּ מִצְרָיִם אַחֲרֵיהֶם

וַיִּשְׁיגּוּ אֹתָם חֲנִים עַל-הַיּוֹם.

וַיִּשְׁאַו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עִינֵיכֶם

וְהַנֵּה מִצְרָיִם נִסְעָ אַחֲרֵיהֶם

וַיִּירְאָו מָאֵד .

וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה :

חַמְבָּלִי אַיִן-קָבְרִים בְּמִצְרָיִם

לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמַדְבָּר ?

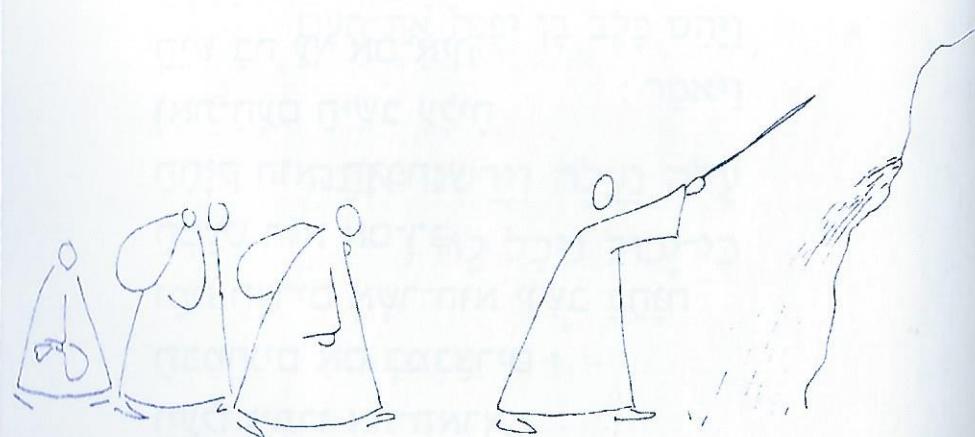
מַה-זֹּאת עֲשִׂית לְנוּ לְהֹזִיאָנו מִמִּצְרָיִם !

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם : אֶל תִּירְאֹו !

כִּי אָשֵׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרָיִם הַיּוֹם

לֹא תִּסְפּוּ לְרָאֶתֶם עוֹד עַד-עוֹלָם .

וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכُו גַם בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ:
 מַיְ אָכְלָנוּ בָשָׂר?
 זָכְרָנוּ אֶת-הַדָּגָה אֲשֶׁר-נָאכַל בְּמִצְרָיִם חָנָם,
 אֶת הַקְשָׁאִים וְאֶת הַאֲבָטְחִים וְאֶת-הַחֲזִיר
 וְאֶת-הַבְּצָלִים וְאֶת-הַשׁוּםִים.
 וְעַתָּה נִפְשְׁנוּ יְבָשָׂה, אֵין כָל,
 בְּלִתִי אֶל-חָפָן עִינִינוּ.

וַיֵּשֶׁع מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִים-סֻופָּר,
 וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבָּר-שָׂוֹר.
 וַיָּלִכוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בְּמִדְבָּר
 וְלֹא-מִצָּאוּ מִים.
 וַיָּלִנוּ חָם עַל-מֹשֶׁה, לִאמְרָה:
מַה-גְּשֻׁתָּה ??

וְמֹשֶׁה הָכָה עַל צָו –
בְּמִطְהָה הָכָה עַל סְלָע !
בְּמִטְהָה הָכָה עַל סְלָע –
וַיֵּצְאוּ מִמְּנוּ מִים !
הַפְּلָא וּפְלָא
אָמֵן, סָלה !

וְמֹשֶׁה הָבִיא גָדי
וַיַּנְיִקְהוּ דְבָשׂ מִסְלָע !
וַיְהִי קֹלוֹ כְמַעַן
זֶה וְצָלָול פְמִים !
הַפְּלָא וּפְלָא
אָמֵן, סָלה !

וַיָּשֶׁבּוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ וַיְסִפְרוּ
וַיֹּאמְרוּ: בָּאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָנוּ
וְגַם זְבַת חָלֵב וְדָבֵשׂ הִיא.
אֲפָס, כִּי-עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ
וְהָעָרִים בָּצְרוֹת גְּדוּלָת מַאַד -
לֹא נָכַל לְעָלוֹת אֶל-הָעָם
כִּי-חַזָּק הִיא מִמָּנוּ.

וַיָּהֶס כָּלֵב בֶּן יְפַנֵּה אֶת-הָעָם
וַיֹּאמֶר :
עַלְהַ נַּעַלְהָ וַיַּרְשָׁנוּ אֶתְהָ
כִּי-יִכְׁלֶל נָכַל לָה !

וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֲנָשִׁים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ כִּנְעָן וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים: עֲלֹוּ זֶה בְּנֶגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת הַר,
וְרָאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ מִה-הִיא,
בְּטוּבָה הִיא אַסְ-רָעָה,
בְּשָׁמְנָה הִיא אַסְ-רָזָה
תִּשְׁבַּח בָּה עַז אַס-אַיּוֹן;
וְאֶת-הָעָם הַיֹּשֵׁב עֲלֵיכָה
חַזָּק הוּא, תְּרַפֵּה,
סְמֻטָה אַסְ-רָבָב;

וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר-הִוא יוֹשֵׁב בָּהָנָה
סְבִּמְחָנִים אִם בָּמְבָצָרִים ? -
וַיַּעֲלוּ וַיִּתְרֹו אֶת-הָאָרֶץ.

על אחת כמה וכמה
טובה כפולה ומכפלת למקום עליינו –

שהוציאנו ממצרים
ועשה בהם שפטים
וקרא לנו את הים
והעבירנו בתוכו בחרבה
ואהכילנו את המן
ונתן לנו את השבת
והכניסנו לארץ-ישראל
לכפר על כל עונותינו.

כמה מעלות טובות למקום עליינו :

אלו הוציאנו ממצרים
ולא עשה בהם שפטים – דין.
אלו עשה בהם שפטים
ולא קרא לנו את הים – דין.
אלו קרא לנו את הים
ולא העבירנו בתוכו בחרבה – דין.

אלו העבירנו בתוכו בחרבה
ולא האכילנו את המן – דין.
אלו האכילנו את המן
ולא נתנו לנו את השבת – דין.
אלו נתנו לנו את השבת
ולא הכניסנו לארץ-ישראל – דין.

בכל דור ודור
מייב אָדָם לראות את עַצְמוֹ
פָּאֵלו הָוָא יַצֵּא מִמְצָרִים –
שֶׁלָּא אָת אֲבוֹתֵינוּ בָּלְבָד
גַּאל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
אַלְאָ אַף אָוֹתָנוּ גַּאל עַמָּהּ !

לפייך אנחנו חביבים
להודות, להלל ולשבח –
שהוציאנו
מעבדות – לחירות
מייגון – לשמחה
מאיבל – ליום טוב
מאפלה – לאור גדול
ומשעבוד – לגאלה
ונאמר לפניו שירה חדשה
הלהויה !

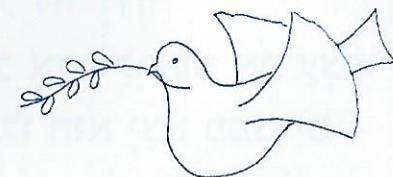
עליכם רוח נוראה

ועתה הנני מוקן ומזמין לקיים
מציאות כוס רביעי.

שִׁיר הַמְּעֻלָּות :
בָּשׁוֹב ה' אֶת-שִׁבְתֵּת צִיּוֹן
הַיִּנוּ כְּחִלּוּמִים.
אָז יִמְלָא שְׁחוּק פִּינוֹ
וְלֹשׁוֹנֵנוּ רְנָה.
אָז יֹאמְרוּ בָּגּוּיִם
הַגְּדִיל ה' לְעֹשֹׂת עַם-אֱלֹהָ!
הַגְּדִיל ה' לְעֹשֹׂת עַמּוֹנוּ
הַיִּנוּ שְׁמָתִים.

שׁוֹבֵה ה' אֶת-שִׁבְתֵּנוּ
פָּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב.
הַזְּרָעִים בְּדָמָעָה –
ברְנָה יִקְצְרוּ.
הַלּוֹזֶן יַלְזֶן וּבְכָה
נִשְׁאָ מִשְׁךָ-הַזְּרָעָ
בְּאִיבָּא בְּרָנָה
נִשְׁאָ אַלְמֹתִין.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְומִים
הַוָּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל –
וְאָמְרוּ אָמָנוֹ.

יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתְּנוּ
יְיָ יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשִׁלּוֹם.

אֲדִיר בְּמַלְוָכָה, בְּחוֹר בְּחַלְכָה, גְדוֹדִיו יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶפְ לֵךְ
 לֵךְ ה' הַמְּמַלְכָה!
 כִּי לוּ נָאָה,
 כִּי לוּ יָאָה.

דָגָול בְּמַלְוָכָה, הַדּוֹר בְּחַלְכָה, וְתִיקְיּוּ יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

זְפָאי בְּמַלְוָכָה, חָסֵין בְּחַלְכָה, טְפֵסְרִיוּ יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

יְחִיד בְּמַלְוָכָה, פְּבִיר בְּחַלְכָה, לְמוֹדִיו יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

מְרוּם בְּמַלְוָכָה, נֹרָא בְּחַלְכָה, סְבִיבִיו יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

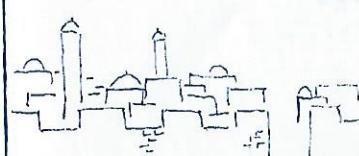
עָנוּ בְּמַלְוָכָה, פּוֹזָה בְּחַלְכָה, צְדִיקִיו יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

קְדוּשָׁ בְּמַלְוָכָה, רְחוּם בְּחַלְכָה, שְׁנָאָנוּ יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ...

תְּקִיעָ בְּמַלְוָכָה, תְּוֹמֵד בְּחַלְכָה, תְּמִימִיו יִאמְרוּ לוּ :
 לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶפְ לֵךְ
 לֵךְ ה' הַמְּמַלְכָה!
 כִּי לוּ נָאָה,
 כִּי לוּ יָאָה.

אֲזֹדֶךָ בִּי עֲנִיתָנִי
 וְתַהְיֵלִי לִישְׁוּעָה.
 אֲבוֹ מַאֲסֹן הַבּוֹנִים
 הִיְתָה לְרָאֵשׁ פָּנָה.
 מֵאַת ה' הִיְתָה זוֹאת
 הִיא נִפְלָאת בְּעִינֵינוּ.
 זֶה-הַיּוֹם עֲשָׂה ה'
 נְגִילָה וּנְשֻׁמְחָה בָּזָה.

קָרְבָּ יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה.
 רַם הַוֹּדֵעַ בִּי לֵךְ הַיּוֹם אֶפְ לֵךְ הַלִּילָה.
 שׁוֹמְרִים הַפְּקָד לְעִירָךְ כָּל הַיּוֹם וּכָל הַלִּילָה.
 תָּאִיר כָּאוֹר יוֹם חִשְׁכָת לִילָה.

אחד מי יודע ?

אחד אני יודע : אחד אלהינו שבשימים יבראץ.

שנתיים מי יודע ?

שנתיים אני יודע : שניי לחות הברית.

שלשה מי יודע ?

שלשה אני יודע : שלשה אבות.

ארבע מי יודע ?

ארבע אני יודע : ארבע אמות.

חמשה מי יודע ?

חמשה אני יודע : חמישה חמשי תורה.

ששה מי יודע ?

ששה אני יודע : ששה סדרי משנה.

עשרה מי יודע ?

עשרה אני יודע : עשרה דבריא.

אחד עשר מי יודע ?

אחד עשר אני יודע : אחד עשר כוכביה.

שלושים עשר מי יודע ?

שלושים עשר אני יודע : שלשה עשר שבטי.

שלשה עשר מי יודע ?

שלשה עשר אני יודע : שלשה עשר מדין.

שבעה ימי שbeta.

שבעה מי יודע ?

שבעה אני יודע :

שמונה מי יודע ?

שמונה אני יודע :

תשעה מי יודע ?

תשעה אני יודע :

עשרה מי יודע ?

עשרה אני יודע :

אחד עשר מי יודע ?

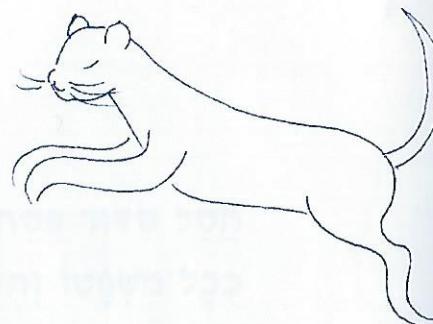
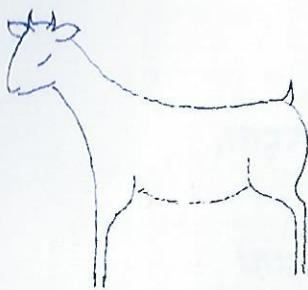
אחד עשר אני יודע : אחד עשר כוכביה.

שלושים עשר מי יודע ?

שלושים עשר אני יודע : שלשה עשר שבטי.

שלשה עשר מי יודע ?

שלשה עשר אני יודע : שלשה עשר מדין.

וְאַתָּה מִיא וְכֹבֶה לְנוֹרָא

דְּשֻׂרְךָ לְחוֹטְרָא.....

וְאַתָּה תּוֹרָא וְשַׁתָּה לְמִיא

דְּכֹבֶה לְנוֹרָא.....

וְאַתָּה תְּשׁוֹחֵט וְשַׁחֲטֵת לְתוֹרָא

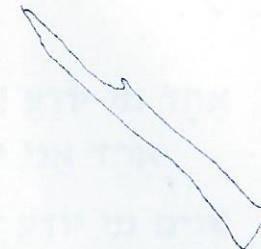
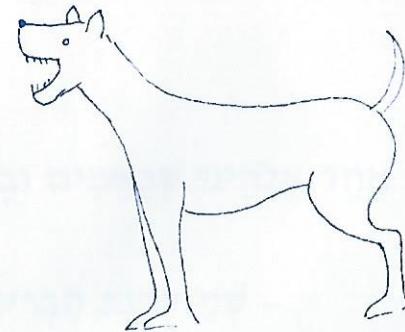
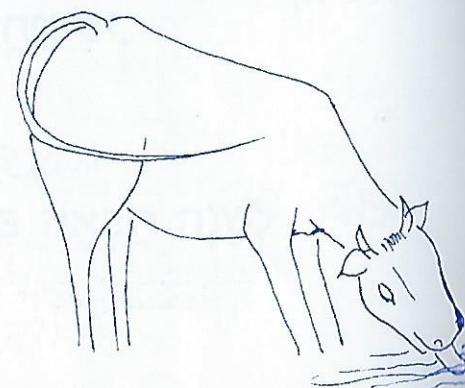
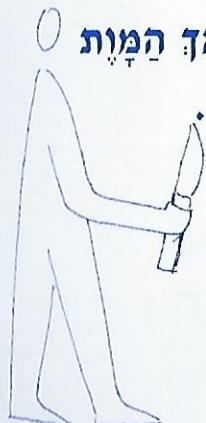
דְּשַׁתָּה לְמִיא.....

וְאַתָּה מֶלֶךְ הַמְּמוֹת וְשַׁחֲטֵת לְשַׁחַט

דְּשַׁחַט לְתוֹרָא.....

וְאַתָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְשַׁחֲטֵת לְמֶלֶךְ הַמְּמוֹת

דְּשַׁחַט לְשַׁחַט.....

חַד גְּדִיא

דְּזֹבִין אָבָא בְּתֵרִי זֹוִין.

חַד גְּדִיא, חַד גְּדִיא.

וְאַתָּה שְׁוֹנָרָא וְאַכְלָה לְגַדְיא

דְּזֹבִין אָבָא.....

וְאַתָּה כְּלָבָא וְנִשְׁׁדָּךְ לְשְׁוֹנָרָא

דְּאַכְלָה לְגַדְיא.....

וְאַתָּה חַוּטְרָא וְהַפְּהָה לְכְלָבָא

דְּנִשְׁׁדָּךְ לְשְׁוֹנָרָא.....

וְאַתָּה נֹרָא וְשֻׁרְךָ לְחוֹטְרָא

דְּהַפְּהָה לְכְלָבָא.....

חַסֵּל סְדֹור פֶּשֶׁחָ בְּהַלְכָתְךָ,
בְּכָל מִשְׁפְּטוֹ וְחַקְתָּו.
בְּאָשָׁר זָכִינוּ לְסִדְרָ אָתָּו
בְּן נִזְבָּה לְעֲשֹׂתָו.

זֶה שָׁוכֵן מַעֲוָנָה
קוֹמֵס קְהֻל עֲדָת מֵי מִנָּה !
בְּקָרוֹב נְהָל נִטְעִי בְּנָה
פְּדוּיִם לְצִיוֹן בְּרוֹה !

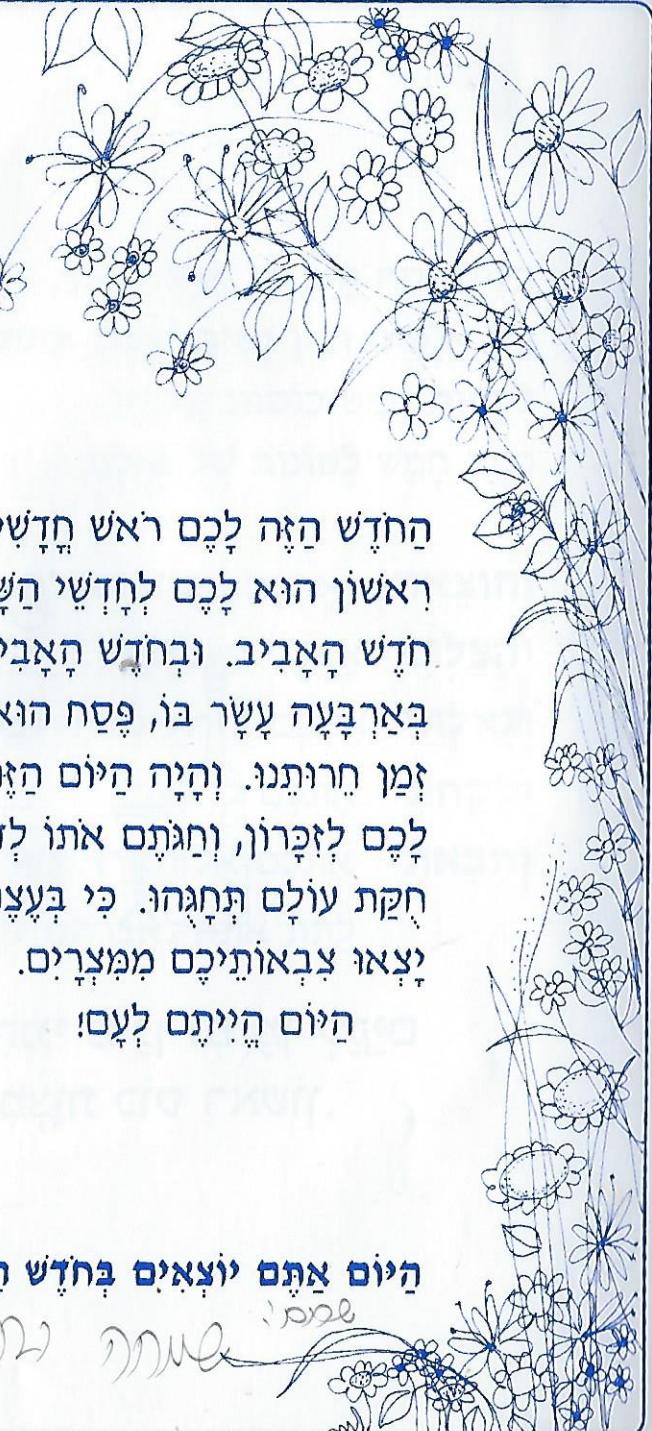
לְשָׁנָה הַבָּאה בִּירוּשָׁלָיִם הַבָּנוּיה !

וַעֲתָה הָנָגִי מַוְכוֹן וּמַזְמָנוֹ לְקִים
מִצּוֹת כּוֹס חַמִּישִׁי.

לְכָס כָּל כְּפָרָה

נְצָנִים נְרָאוּ, נְרָאוּ בָּאָרָא,
עַת זָמֵר הַגַּיּוּן, עַת זָמֵר.
בַּיְמָה סְטוּ עֲבָר,
סְטוּ חַלְפָה, הַלְדָה לוֹ.
הַגְּפָנִים סְמִידָר נְתָנוּ, נְתָנוּ רִיחָם.

חַדְשָׁה הָזָה לְכֶם רָאשׁ חֲדָשִׁים,
רָאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחַדְשֵׁי הַשָּׁנָה,
חַדְשָׁה הַאַבִּיב. וּבְחַדְשָׁה הַאַבִּיב,
בָּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, פֵּסֶחׁ הוּא,
זָמֵן מְרוֹתָנוּ. וְהִיא הַיּוֹם מֵזָה
לְכֶם לְזֹכְרוֹן, וּמְגֻטָּם אֶתְךָ לְדַרְתֵּיכֶם,
חַקְתָּת עֲוָלָם תִּחְגֹּהוּ. כִּי בָּעָצָם הַיּוֹם הָזָה
יֵצָאוּ צְבָאותֵיכֶם מִמִּצְרַיִם.
הַיּוֹם הָיִיתֶם לְעַם!

הַיּוֹם אַתֶּם יֹצָאִים בְּחַדְשָׁה הַאַבִּיב

בצאת מצרים

פָנָה הַגְשָׁם,

הַלְדָ – הַלְדָ לוֹ.

עֲנוּרְקִיעַ

חַלְפָ – הַלְדָ לוֹ.

פְנֵי אַדְמָה

בָאָרוֹ חַמְתָה,

שְׁבָלִים זָקְפוּ

רְאֵשֵׁיהָן בְּקָמָה.

בְנֵי תְרֵים זֶה אֵל זֶה

בְּרִקָמָה יְשֻׂרָרוּ :

שְׁלוּם, שְׁלוּם,

הַיְדָד ! הַיְדָד !

אָבִיב הַיּוֹם.

עַרְוֹז הַנְּחָל

גָלִים בּוֹקָע.

הַוּמָה הַחַרְשָׁ

חַדְוָה שׁוֹפָע.

מוֹרִיק הַנוֹּף,

שְׁדוֹת לְרַב.

צְבָעָנוֹנִים עַלְוָ

בָאָדָם-חָנו בְּנָקִיקִים.

בְעַמְקִים פְרָחִ-נוֹי

זֶה אֵל זֶה יְשֻׂרָרוּ :

שְׁלוּם, שְׁלוּם,

הַאָח ! הַאָח !

אָבִיב הַיּוֹם.

דגלם שטה

זומן שטה

תבה קטנה

על היאור הזר.

ובתבה משה הקטן

וְלֹא יִפְהַר וּרְא

הס. הגלים השובבים

משה הקטן פה שט.

כוא לא יטבע, היה יהיה

ילדי זהה הקטן

שנה ד בפה - כה

- 2001

Wak

פִּזְמָנוֹ: שמחה רבה, שמחה רבה,
אביב הגיע פסח בא.

תפרו לי בגד עם כיסים
מלאו ריחן ראוועים

טמונה: שמחה רבה...

שאול שאל ארבע קושיות,
ושבה אושטב ארבע רשות.

זמן: שמחה רבה...

וכוס גדולהامي תביה

לא ליהו הנביא.

פָּזְמוֹן: שִׁמְחָה רַבָּה...

אלְהוֹ הַנְבָיא,
אלְהוֹ הַתְשִׁיבוֹ,
אלְהוֹ הַגָּלְעָדִי
בָּמִתְרָה יָבָא אֵלֵינוּ
עִם מִשּׁוֹחַ בֶּן דָּודִי

הַלְלוּ הַלְלוּ

הַלְלוּגִיה הַלְלוּגִיה בָּצָלָצָלִי שְׁמֻעָה

הַלְלוּגִיה הַלְלוּגִיה בָּצָלָצָלִי תְּרוּעָה

כָל הַגְשָׁמָה כָּהָלֵל יְהָ

הַלְלוּגִיה הַלְלוּגִיה .